

foreliggende Afsnit af Finantsloven et enkelt Punkt, hvor jeg ikke kan følge det ærede Flertals Indstilling, og som jeg derfor skal tillade mig at sige blot et Par Ord om til Begrundelse af min Afstemning. Det er Endringsforslaget under Nr. 109 angaaende den forlangte ekstraordinære Bevilling af $\frac{1}{2}$ Million Kroner til Pantserbatteriet „Helgoland“. Som det vil ses af Betænkningen, og som det ogsaa er blevet yderligere fremhævet af den ærede Ordfører, er det Ministeriets Mening at anvende største Delen af denne Sum, nemlig omtrent 330,000 Kr., til Kanoner til dette Skib, og den væsentligste Grund, forekommer det mig, som Flertallet anfører mod at give denne Bevilling, er den, at det ikke hæfter med Anskaffelsen af disse Kanoner, og at det derfor vil være hensigtsmæssigt at udsætte at give Bevillingen, indtil man var kommen paa det Rene med, om det nu ogsaa var den rigtige Slags Kanoner, man der forlangte. Jeg tilstaar, at der er Meget deri, thi det er jo almindelig erkjendt, at der ikke er noget andet Omraade, hvor Fremskridtet, Konkurencen mellem Forskjellige er saa stærk og fremtrædende som netop paa Skyvevaabenets Omraade, og det kan altsaa i Almindelighed være ganske rigtigt at udsætte at tage Bestemmelse om, hvilket Vaaben man skal vælge, saalænge det kan lade sig gjøre uden Fare for, at der kan ske Skade derved. Denne Begrundelse er imidlertid for mig ikke ganske tilstrækkelig. Jeg hører til dem, som meget beklage, at vort Forsvarsvæsen i det Hele taget henligger i den Tilstand, som det gjør. Jeg kan kun finde det i høi Grad sørgeligt, at den høitærede Regjering har troet at kunne forsvare den Opfattelse af sit Ansvar lige over for denne Sag, som vi have set, at den har havt i de sidste Aar. Jeg tror imidlertid ikke, at der foreløbig er Noget at gjøre derved; vi komme vel til at vente saa længe, indtil det gaar op for den høitærede Regjering, at den paa dette som paa saa mange andre Omraader staar som den væsentligste Hindring for, at vi kunne faae begyndt at arbejde. Jeg vil meget ønske, at det ikke maa vare alt for længe, førend dette gaar op for den. Naar Sagen imidlertid staar saaledes, forekommer det mig, at man, naar et saadant Spørgsmaal som dette foreligger, hvor der frembyder sig i det Mindste eet Forsvarsmiddel, skal være overordentlig varsom med at forsinke eller muligvis give Anledning til at forsinke Fuldbyrðelsen deraf. Jeg vil meget let kunne gaa med Flertallet, naar det vedkommende Afsnit af Finantsloven kommer for, med Hensyn til dets Forslag angaaende de gamle Forter, fordi jeg ikke kan blive overbevist om — og det er jo min Overbevisning, jeg har at følge — at dette Foretagende vil have nogen anden væsentlig Nytte end den, at danne Begyndelsen til at samle alt Forsvarsvæsenet her omkring Kjøbenhavn. Jeg tror, at den høitærede Regje-

ring omfider vil komme til at indse, at der ikke er noget Haab om at faae dette gennemført. Jeg kan ikke forstaa, at den kan have noget Haab om, at der kan være nogenfomhelst Udsigt til, at den kan faae Folket til at gaa med dertil. Men jeg kan ikke være med til at lægge den mindste Hindring i Veien for, at denne Pantserbatteribygning fremmes; den forlangte Bevilling her synes mig man maa give. Der kan være stor Tvivl, om man skal gaa videre i den Retning og bygge flere Pantserstibe netop af den Slags og Størrelse, om man skal gaa med til det andet Forslangende fra Regjeringens Side om Bevilling til Paabegyndelsen af endnu saadant et Skib som det, man har begyndt at arbejde paa; men det forekommer mig, at der er saa meget mere Grund til at fremskynde Bygningen af det paabegyndte Skib saa hurtig, som det paa nogen Maade er gjørligt, som der ikke gjøres Noget i anden Retning for Forsvarssagen. Jeg vil ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at Regjeringen kan faae Skibet fuldført og forsynet med Kanoner saa hurtigt som muligt, og jeg skal derfor stemme mod Flertallets Forslag.

Navn: Det ærede Medlem for Alborg Amts 2den Valgkreds (Tranp) begyndte, som det forekom mig i meget høitidelige Toner, et stærkt Angreb paa min Administration af Marinen. Strax officerede det mig lidt, men jeg gjenvendt snart min Ro, og da det ærede Medlem var færdig, ønskede jeg ved mig selv, at jeg aldrig maatte blive udsat for et mere begrundet Angreb end det, som kom fra det ærede Medlems Side. Jeg skal tillade mig at gjenneengaa nogle af de Punkter, han fremdrog. Det ærede Medlem sagde for det Første, at jeg ikke med tilstrækkelig Kraft havde sørget for, at Pantserbatteriet „Helgoland“ blev begyndt, dengang da Bevillingen endelig var bleven givet. Det ærede Medlem huffer feil, eller i hvert Fald sagde han feil, da han ytrede, at Bevillingen kom i 1874, den kom den 30te eller 31te Marts 1875, og den 8de eller 9de April blev Tegningen approberet af Hans Majestæt Kongen, saa at det synes dog, at dette Mellemrum ikke kan betragtes som usædvanlig stort; det kunde i alt Fald ikke godt være meget mindre, da der dog maatte gaa nogen Tid med til at skrive Indstillingen til Hans Majestæt Kongen og erholde Allerhøjstfammes Approbation deraf. Det synes virkelig ikke at være en overordentlig lang Tid, at der er brugt 8 Dage dertil. Nu er det ganske sandt, at der senere kom en Modifikation ind i Tegningerne, og det beklager jeg meget; men man kan dog ikke hebreide mig, at jeg, uden nærmere Undersøgelse, forudsatte, at den Tegning, der kom fra Bærstet, var saaledes, at Skibet kunde komme ind i Dokken. Ganske vist var jeg ikke selv ude at maale efter, det indrømmer jeg, men jeg tror dog rigtignok, at jeg alligevel kan staa saa tem-